

1461.

Z Nového Hrozenkova

Vím za-hrádku tr - ně - nú, raj ho - ra, raj ho - ra, ho - ra ja - vo - ro - vá.
 Vím zahrádku trněnú, Tři růžičky utrhla. Třetí dala milému.
 [: raj hora, :] Jednu dala mladému. Štvrtú sama voňala.
 hora javorová.
 Do zahrádky skočila. Druhú dala starému.
 Raj hora atd.

720. SEDLÁK A HOFER

1462.

Zp. II. 95

Dy - cky sa se - dlá - ci ptá - jú, jak sa ti ho - fe - ři ma - jú;
 po - čkaj, se - dlá - če, šak ti vy - ská - če z ko - mo - ry ko - lá - če.
 Dycky sa sedláci ptajú,
 jak sa ti hofeři majú;
 počkaj, sedláče,
 šak ti vyskáče
 z komory koláče.¹⁾ A dyž je po velké noci,
 jde sedlák na hofera v noci;
 tluče na dveři:
 Bratře, otevři,
 založ mne penězi. A dyž je po svatej Aně,
 když sobě sedláček nažne,
 jide na pivo,
 klobúk má křivo,
 jak je mu to snadně!

¹⁾ Dycky sa bohatý duje,
 že dobré vinečko pije;
 počkaj, boháču, šak ti vyskáču
 ty dukáty z truhle.

721. PLŤAŘ

1463.

Z Rajnochovic

E - šče já si ko - pu de - sek na - ře - žu, a já si jich do Mo - ra - vy do - ve - zu,
 do - lů do Mo - ra - vy, daj mě, Bo - že, zdra - ví, a co by mně mu - zi - kan - ti za - hrá - li.
 Ešče já si kopu desek nařežu,
 a já si jich do Moravy dovezu;
 dolů do Moravy,
 daj mně, Bože, zdraví,
 a co by mně muzikanti zahráli. Kdyby Pán Bůh hodnej vody ráčil dat,
 co by mohly naše putě umýkat;
 dolů do Vsetína
 až do Hodonína,
 potem bych já sobě mohl zaspívat.